

BOTTYÁN JÁNOS TÁBORNOK LEVELE RÁKÓCZI FERENCNEK 1705. AUGUSZTUS 15-ÉN

Méltóságos Fejedelem!
Nékem jó Kegyelmes Uram!

Fejedelemséged Egerbül undecima praesentis emanált nékem szálló levelét, ma reggel alázatossan vettem, – mellyből értettem Ngodnak szálló alázatos leveleim megadását, kiknek is continentiájokból az németnek Szeged felé való menetelnek s úgy az Tiszán által való hídcsinálásának tudósítását vette.

Én jóllehet azt is más rendbéli levelemben, hogy az német bizonyosan általköltözött az Tiszán, Ngodnak tudtára adtam mindjárt, melly is eddig Ngodnál bizonyosan tudva lehet, nem kétlem, másoktól is. Azonban értem azt is Ngod méltóságos leveléből, hogy Ngod úgy informáltatott, hogy Kecskemétre egész hadaimmal bészállottam volna; melyre is írhatom Fejedelemségednek, hogy mihent az német általköltözött az Tiszán Csongrádnál: mindjárt az magam ezerét némely szegedi katonákkal, mintegy tizenkét zászlóval, Martonos, Szentá, Kanizsa és Becse felé commendéroztam, az német mellett levő ráczságnak distrahálására; az kik még mai napig is oda vannak. *Én pedig beteges állapottal lévén az lövések miatt:** magam gyógyításom miatt, száz lóval – kiknek is az lovok sebessék lévén – 13. praesentis jöttem bé Kecskemétre. A többi hadat pedig kit az Tiszán által, kit Pest eleire, Méltóságos Generális Bercsényi Miklós Uram ó Nga ordere szerint elküldöttem.

Tovább írhatom Ngodnak alázatossan azt is, hogy egy rendbéli portásimat Szeged felé küldöttem az Bácskára, kik is jól alá lévén az Bácskaságra: Péter-Váradjárúl Szegedre jövő rácz kocsikat felverték, az ráczokat levágták, rabúl is egynehányat hoztak; hármat azok közzül meghagyattam, az többit pedig

* *Bottyán-vára alatt júniusban kapott sebei újultak volt ki.*

ittbenn levágtattam. Hiszem Istent, hogy mostani portásim többet is hoznak, – kirúl is Ngodat alázatossan tudósítani el nem múlatom.

Fejedelemséged parancsolja azt is, hogy Kecskemétrül hadaimat kivivén, az mezőre szállítsam; mellyre alázatossan kérem Ngodat, hogy harmad-negyednapig itten lételemet ne neheztelje: mivel magam is beteges lévén, az hadamnak is az sok portázásban lovai eltúrosodtak. *Hogy pedig az katonáim részegeskedjenek: szemérem (szégyen) volna az énnékem, mellyet el sem szenvednék; az minthogy az városban meghagytam: egy csöpp bort se adjanak az katonaságnak. Sőt az népemet mindenütt tiltom az részegségtől.*

Az Dunántúl való menetelem iránt Ngod méltóságos orderét Berthóti István Uram által elvárom.

E mellett Fejedelemségednek az regimentemnek felruházása iránt Kecskemét várossára kiadott assignatióját alázatossan vettem, s köszönöm is Ngod gratiáját; de minthogy az városban semmi posztó nincsen, s abát is az egész városban négy bálnál többet nem találhattak, – azért felének sem leszen elegendő.

Minthogy pedig, Kegyelmes Uram, az egész hadaknak innen kellett lenni az élés iránt való provisio-tételnek, mellyet is praestáltak s most is praestálnak, Prínyi Miklós Uram ő Nga pedig egynehányot az tanácsbeliek közül megfogattatván, Szólnokban vitette: kérem alázatossan Ngodat, továbbvaló Ngod dispositiójáig bocsáttassa el őket, mivel az mint értem, kibontakoztak volt az városbúl, ki is mentek, de az katonaság fosztogatni kezdvén őket, – úgy maradtak meg.

Tovább, az minémű gulya és ménes volt itt Kecskemét körül: Gócze Gábor nevű Commissárius mind Heveshez hajtatta, – nem tudom, ki parancsolatjából? Mindezeket, kérem alázatossan Ngodat, szabadítsa kezekhez, mindenkor Ngod kezében levén üstökök. – Ezzel várván tudósítását, maradok

Jó Kegyelmes Uramnak Nagyságodnak

Kecskemét, 15. 8-bris 1705.

alázatos szolgája
Bottyán János m. k.

P. S. Alázatossan kérem Fejedelemségedet, megbocsásson, – méltóztassék parancsolni stricte az hadak között: hogy az futárzsiájának az strázsáját, – ki is ezer emberből szokott ordinarie állani, – aztán éjjel az brájsóffját (Bereitschaft) ki is az strázsza után áll, üssék meg az németnek; hiszem Istent, hogy rövid üdő alatt nyaka szakad! Az négy kartaon-ágyúját az mint bizonyosan referálták kik az táborárúl jöttek, – Szegeden hagyta; nincsen semmi öreg-ágyúk.